

3. Den udstedende judicielle myndighed kan i overensstemmelse med artikel 95 i konventionen af 19. juni 1990 om gennemførelse af Schengen-aftalen af 14. juni 1985 om gradvis ophævelse af kontrollen ved de fælles grænser beslutte at indberette den eftersøgte i Schengen-informations-systemet. En indberetning til Schengen-informationssystemet svarer til en nordisk arrestordre ledsaget af de i artikel 7, stk. 1, nævnte oplysninger. Indberetningen vil i en overgangsperiode, så længe Schengen-informationssystemet ikke er i stand til at fremsende alle de i artikel 7 nævnte oplysninger, svare til en nordisk arrestordre, indtil den fuldbyrdende judicielle myndighed skriftsmæssigt har modtaget arrestordenen.

4. Hvis den myndighed, der modtager en nordisk arrestordre, ikke er kompetent til at behandle den, sender den straks den nordiske arrestordre videre til den kompetente myndighed i sit land og underretter den udstedende judicielle myndighed herom.

Artikel 9

Den eftersøgte rettigheder

1. Når en eftersøgt anholdes, informerer den fuldbyrdende judicielle myndighed i overensstemmelse med sin nationale lovgivning, den pågældende om den nordiske arrestordre og om dens indhold samt om muligheden for at give samtykke til at blive overgivet til den udstedende judicielle myndighed.

2. En eftersøgt, der anholdes med henblik på fuldbyrdelse af en nordisk arrestordre, har ret til bistand af en juridisk rådgiver og en tolk i overensstemmelse med den nationale lovgivning i det fuldbyrdende land.

Artikel 10

Varetægtsfængsling af en person

1. Når en person anholdes på grundlag af en nordisk arrestordre, skal den fuldbyrdende judicielle myndighed afgøre, om den pågældende skal forblive varetægtsfængslet i overensstemmelse med det fuldbyrdende lands nationale lovgivning. Den pågældende kan på et hvilket som helst tidspunkt løslades midlertidigt i overensstemmelse med det fuldbyrdende lands nationale lovgivning, under forudsætning af at dette lands kompetente myndighed træffer enhver foranstaltning, den måtte finde nødvendig, for at undgå, at den pågældende flygter.

2. Til fremme af undersøgelsen og for at sikre overgivelsen finder de retsmidler, der er omfattet af de enkelte landes nationale regler, anvendelse.

Artikel 11

Samtykke til overgivelse mv.

1. Hvis den anholdte person oplyser, at han giver sit samtykke til overgivelse, eventuelt herunder samtykke til retsforfølgning for andre lovovertrædelser begået før den lovovertrædelse, for hvilken den pågældende skal overgives, jf. artikel 23, stk. 2, litra b), afgives dette samtykke til den fuldbyrdende judicielle myndighed i overensstemmelse med det fuldbyrdende lands nationale lovgivning.

2. Landene træffer de nødvendige foranstaltninger for, at samtykket efter stk. 1 indhentes på en sådan måde, at det fremgår, at den pågældende frivilligt har afgivet det med fuldt kendskab til følgerne heraf. Med henblik herpå har den anholdte ret til juridisk bistand.

3. Samtykket føres til protokols i overensstemmelse med det fuldbyrdende lands nationale lovgivning.

4. Samtykket kan tilbagekaldes i henhold til national ret i det fuldbyrdende land.

Artikel 12

Afhøring af den eftersøgte person

Hvis den anholdte ikke giver sit samtykke til overgivelse som omhandlet i artikel 11, har den pågældende ret til at blive afhørt af den fuldbyrdende judicielle myndighed i overensstemmelse med det fuldbyrdende lands lovgivning.

Artikel 13

Afgørelse om overgivelse

1. Den fuldbyrdende judicielle myndighed træffer afgørelse om overgivelse af den pågældende inden for de frister og på de betingelser, der er fastsat i denne konvention.

2. Hvis den fuldbyrdende judicielle myndighed finder, at de oplysninger, det udstedende land har fremsendt, ikke er tilstrækkelige til, at den kan træffe afgørelse om overgivelsen, anmoder den om straks at få de nødvendige supplerende oplysninger, og kan fastsætte en tidsfrist for fremsendelsen af disse oplysninger under hen-